

Zlé věci sa r za odmenu

„Keď nepomôže čokoláda, pustím si hudbu,“ prezradila svoj tajný recept na boľavú dušu herečka Zuzana Mauréry (41), ktorá napriek všetkému dúfa, že to najlepšie v živote ju ešte stále čaká.

? Ste veľmi veselá, živá a spokojná žena, no mnoho divákov si vás spája s trpitelkou Julkou či utrápenou Evou. Ako sa v tejto polohe cítite vy?

Veselá, živá, spokojná? (smiech) Jej, no to je milé! To súdite asi zase na základe Showdancu...

Na tie moje utrápené baby som si už celkom zvykla. Eva Kolárová má najhoršie situácie za sebou, takže už toľko trpieť nemusím. A Julka je taký vetroplach, tú veľmi neprežívam, takže do tej postavy dávam »prvú vodu« - tak, ako je to v scenári.

? Stretli ste sa s diváckym súcitom vyplývajúcim z pre-svedčivého stvárnenia »vašich báb«?

Áno, dostávam pomerne

veľa reakcií. Na ulici aj na mojom webe. Mnoho divákov mi píše aj z Česka. Dokonca si ma do Brna zavolali na besedu. Je príjemné, že to v ľuďoch rezonuje.

? Kde sa inšpirujete, aby ste tak vierohodne dokázali stvárniť najmä submisívne povahové vlastnosti?

No, v sebe. V našej rodine, blízkom okolí. Nikdy som vo väzení nebola a dúfam, že sa tam ani nedostanem, ale to neznamená, že aj ľudia na slobode neprežívajú podobné obmedzenia, manipulácie, vzťahy a problémy. Myslím, že v mojom veku si už každý nesie so sebou slušný balík skúseností, z ktorého nie je problém čo-to čerpať. A potom je to o fantázii a remese. Teda tam sa to vlastne začína aj končí.

? Stretli ste sa v reálnom živote s podobnými osudmi?

Mám jedného kamaráta, čo sedel v justičáku, od neho viem nejaké podrobnosti. Čo-to nám porozpráva aj náš »bachar« Luky Hoffman a »Hurvinek« Duško

Julku z Paneláka ZUZANA príliš neprežíva.

ám stávajú

Postava Evy v seriáli Odsúdené z nej urobila hviezdu obrazovky.

Cinkota. To sú vlastne ľudia ako my, sú vedľa vás, a keď sem-tam špitnú, čím prešli, uvedomíte si, aká je hranica, keď sa môžete ocitnúť na druhej strane, krehká.

? A nemáte chuť zahrať si dravú zvodkyňu, ktorej muži padajú k nohám?

Čoby nie! (smiech) Aspoň by som konečne zistila, aké to je! Ale ja nemám veľmi rada jednoznačné charaktery. Tam hranie môže byť dosť nuda. Mne sa najviac páčia príbehy, kde máte pocit, že je to nejaký dokument a nie hraný film.

? Viete si predstaviť, že by ste sa ešte niekedy bezhlavo zamilovali?

Ja sa vždy len bezhlavo. Ako ináč? Je pravda, že v hre »Láska až za hrob« si v tomto živote už asi nezahrám, ale predstaviť si to viem! (úsmev)

? Čo vás naplňa šťastím?

Že to najlepšie ešte len príde!

? Dokázali by ste pre jednu vec, ktorá má pre vás v danom období zmysel, obetovať všetko?

Hovorí sa, keď chceš všetko mať, musíš všet-

ko dať. Myslím, že nepotrebujem mať všetko.

? Počas hereckej dráhy ste šli vlastnou cestou, predsa len, máte nejaký herecký vzor či sen, ktoré vás inšpirujú?

Obdivujem veľa hereckých výkonov. Vždy som mala nejaké vzory. Či spevácke, tanečné, herecké, alebo ľudské. Dôležitejšie je však dolovať v sebe. Niekedy na to človek pozerá ako bager na tvrdú zem, ale keď sa jama podarí, tak taký »pyšný bager« to je veľká vec! A čo sa snov týka, neviem. Som pyšná, keď môžem hrať s ľuďmi, ktorí sú lepší ako ja.

? Existuje vo vašom živote spomienka, ktorá vo vás aj dnes vyvoláva silný emotívny zážitok?

Jasné, že existuje, kopec. Chvalabohu. Dúfam, že ešte budú ďalšie! Len tie si treba zaslúžiť. Hlavne tie negatívne sú vždy za odmenu. Z tých sa človek učí najviac. Je to nejako hlúpo zariadené...

? Máte zaručený životabudič, ktorý vás vždy zachráni, keď vám nie je práve najlahšie?

Prvá fáza je vždy nejaká добрota. Študentská pečat višnová alebo kešu oriešky. Keď to nepomôže, tak to spraví feromóny z nejakého športu. U mňa väčšinou z tenisu. A keď ani to nezaberie, tak zaručene mi pomôže hudba. Je to úžasná vec. A ja začnem spievať.

? Zavesiť na klinec niečo, čo milujete, je náročné. Ak by ste sa tak raz rozhodli, v akom povolání by ste sa vedeli nájsť?

Ženy sú veľmi prispôsobivé. Zvykla by som si asi na čokoľvek. Spievať sa dá pri všetkom...